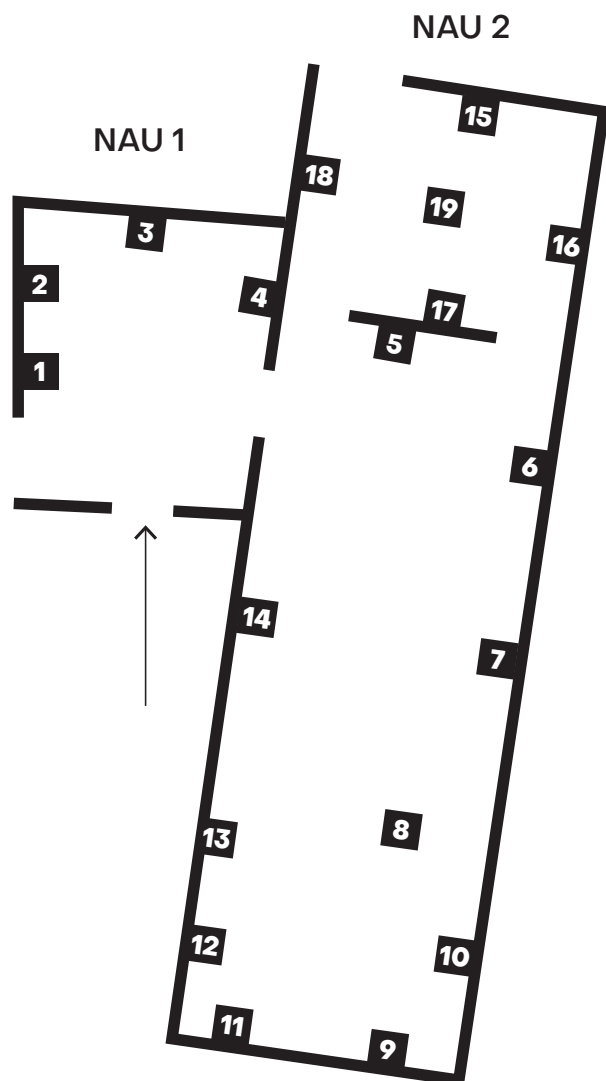

Hiperespais

1

Irma Blank

Ur-schrift ovvero Avant-testo, 25-7-01
[Autògraf o avant-text, 25-7-01]

2001

Bolígraf sobre tela
100 x 204,6 cm

L'obra pertany a la sèrie *Avant-testo*, que inicia l'artista a la fi dels anys noranta. Blank se centra en el registre del temps com a gest, i la seua pràctica se situa entre el dibuix i l'escriptura, de manera que evoca l'espai del llibre, però abasta també pintures o serigrafies. En este cas, *Ur-schrift ovvero Avant-testo* trenca la lògica lineal de la paraula escrita per a descriure el temps com un moviment circular que comença i acaba amb l'artista, amb les seues empremtes materials.

2

Nicolás Ortigosa

Divina Comèdia. Purgatorio
[Divina Comèdia. Purgatorio]

2011

Tres grafits sobre paper
70 x 100 cm c. u.

Nicolás Ortigosa evidencia un gest, una escriptura, a través de dibuixos i gravats que investiguen els límits del suport. Durant una

dècada (2005–2015), l'artista treballa en una sèrie de dibuixos i gravats entorn de la *Divina Comèdia* de Dante Alighieri. Una interpretació del text que sorgia a mesura que llegia. Les tres obres formen part de la sèrie dedicada al *Purgatorio* i mostren un traç fluid i delicat, un gest plàstic pròxim també a l'escriptura.

3

Patricia Gómez

i María Jesús González

Libro-celda 131 [Llibre-ce-la 131]

2009

31 impressions de paret sobre tela
100 x 60 c.u.

La sèrie *Libros-celda* és un «projecte per a presó abandonada» que se centra en la recuperació de detalls arquitectònics i registres (marques, escrits, dibuixos) de cel·les de l'antiga Presó Model de València (en desús des de 1993), en la qual els interns es regien per un sistema iconogràfic de pautes, valors i conductes. Un arxiu de la memòria –de la pell d'un edifici i de les expressions gràfiques o empremtes dels presidaris– que es recupera i es presenta en una caixa-contenedor. Una caixa que s'ha construït a partir de la porta de ferro de la cel·la concreta que es va intervindre.

4

Fernanda Fragateiro

ER

2017

Suports d'acer inoxidable amb recobriments negre i quaderns fets a mà amb coberta de tela 200 x 120 x 20 cm

Fernanda Fragateiro centra l'interès a repensar i sondejar les pràctiques modernistes, que materialitza alterant objectes (o paisatges) ja existents, en un intent de revelar construccions i transformacions enterrades en ells mitjançant una estètica minimalista de la forma, el color i la textura de les superfícies. Part de la producció de Fragateiro es basa en la incorporació de llibres a les escultures i instal·lacions, que transforma en elements modulars i signes conceptuals.

5

Inma Femenía

Stiffness [Rigidesa]

2016

Impressió UV i alumini manipulats
191 x 694 x 23 cm (total)

Inma Femenía treballa a partir de la percepció determinada pels mitjans digitals entesa com un llenguatge que modifica l'aparença de les formes. Així, l'artista dota d'una pell, d'una experiència tangible i real, la tecnologia digital, i ho fa a partir del treball amb gammes de llum processades, metalls o altres suports. En este cas, a més, Femenía manipula els suports per a dotar-los d'una tensió que no només genera incertesa en l'espectador, sinó que distorsiona, a més, l'espectre cromàtic de la peça.

6

Teresa Lanceta

Franjas [Franges]

1999

Tècnica mixta
250 x 150 cm

Des de principis dels anys setanta, Lanceta centra la producció artística en la «teixidura» com a mitjà d'expressió, explorant els límits del que es considera obra d'art. L'aproximació al teixit se centra en els elements formals, en el que els teixits tenen d'original i propi (tècniques, tradicions, materials, etc.). A partir del teixit, Lanceta investiga un codi primigeni, universal i col·lectiu, que permet una lectura i transmissió d'històries viscudes.

7

Patricia Gómez

i María Jesús González

Calle San Pedro 27 (El Cabanyal)

De la sèrie *La casa desplegada*

2005

Impressió de paret sobre tela
250 x 1200 cm

8

Patricia Gómez

i María Jesús González

Room rosa (Calle Mediterráneo 29, El Cabanyal)

De la sèrie *A la memoria del lugar*

[A la memòria del lloc]

2007-2008

Impressió de paret sobre tela
243 x 1500 cm

Patricia Gómez i María Jesús González intervenen espais en desús, abandonats, i en

recuperen la funcionalitat amb la tècnica de restauració d'arrancada mural denominada *strappo*. Una tècnica pròpia també de l'arqueologia, i que utilitzen amb la finalitat de recuperar testimoniatges pictòrics i la memòria íntima dels espais a manera d'arxiu i protecció. Els dos projectes proposen respectivament la recuperació per a la memòria d'un antic matorral i d'una antiga casa modernista del barri històric d'El Cabanyal (València), que es van trobar amenaçats per un pla de remodelació urbanística des de 1998.

9

Heimo Zobernig
Sense títol

2015
Oli sobre tela
200 x 200 cm

10

Heimo Zobernig
Sense títol

1982-2012
Vint guaix sobre tela
30 x 21 cm aprox. c. u.

Heimo Zobernig qüestiona el relat de l'art en disciplines com l'arquitectura, el disseny o el teatre, i reflexiona entorn del model expositiu, basant-se sempre en els principis de l'abstracció geomètrica i l'ús de formes senzilles. Treballa amb el cartó i la fusta, però també amb mitjans tradicionals com la pintura a l'oli o l'aiguada. En estes obres explora irònicament les possibles derives del minimal, el pop i altres corrents.

11

David Reed
Nº 615

2011
Oli i pintura alquídica sobre lli
101,6 x 355,6 cm

Des dels seus primers treballs en els anys setanta, David Reed s'ha inspirat en els llegats de l'expressionisme abstracte, el minimalisme i l'art conceptual. L'artista critica, no obstant això, certs aspectes dels dits moviments, i s'interessa per les noves maneres de crear imatges a partir del cine, la televisió i els mitjans digitals. Encara que partix d'un mitjà tradicional com la pintura, els traços fragmentats que fa remetent a una factura quasi industrial i impersonal, negant qualsevol gest o impuls prèviament no calculat.

12

Barbara Kasten
Transposition 9 [Transposició 9]

2014
Impressió digital FlujiFlex
152,5 x 122 cm

13

Barbara Kasten
Scene 2 [Escena 2]

2012
Impressió amb tinta de conservació
138,5 x 110,5 cm
Barbara Kasten crea ambients interiors abstractes a gran escala. La interacció de la llum, els objectes i els espills revelen noves possibilitats experimentals en el mitjà fotogràfic. Les seues habitacions, construïdes amb materials que suggerixen característiques arquitectòniques –vidre, fusta, algeps

o plexiglàs, per exemple–, són interiors que es transformen en composicions abstractes i geomètriques sobre la base de l'ombra, la llum i el reflex. El resultat són imatges que mostren una distorsió de l'escala i la perspectiva, i que enllacen amb les qualitats pròpies del constructivisme.

14

Roland Fischer
Sèrie Façades On Paper I
[Façanes en paper I]

2001
Huit serigrafies fotogràfiques

Sèrie Façades On Paper II
[Façanes en paper II]

2005
Huit serigrafies fotogràfiques

Sèrie Façades On Paper III
[Façanes en paper III]

2008
Huit serigrafies fotogràfiques

Sèrie Façades On Paper IV
[Façanes en paper IV]

2012
Huit serigrafies fotogràfiques
73,5 x 51,2 cm c. u.
Roland Fischer usa eines de la fotografia digital per a representar i fer visible allò que no apreciem en la realitat. Definix la fotografia com un mitjà lligat a la pintura, i el seu treball es configura fonamentalment entorn de dos grans temes: el retrat i l'arquitectura. En el darrer cas, com mostra a la sèrie *Façades On Paper*, Fischer presenta imatges abstractes, reduïdes a formes geomètriques sense cap referència a la localització, que s'oposen així a qualsevol classe d'interpretació.

15

El Último Grito
Mise-en-scène
[Posada en escena]

2014
Paper vinílic
Dimensions variables
Peça presentada en la desena Biennal de Gwangju en el 2014: paper vinílic amb motius de flames i fum pixelat que recorria les parets de la biennal i que dialogava amb la resta d'obres exposades. La trama d'estos motius es torna intel·ligible, però acompanya l'espectador en el recorregut per la sala. En este cas, s'ha envoltat una de les naus de Bombas Gens Centre d'Art per a crear una nova atmosfera arquitectònica i fer plausibles altres narratives en el diàleg amb les obres d'art de l'entorn.

16

Ángela de la Cruz
Weight (Cerulean Blue)
[Pes (blau ceruli)]

2017
Oli sobre alumini
159 x 165 x 7,5 cm
La pràctica d'Ángela de la Cruz se situa entre la pintura i l'escultura. Bastidors deformats, trencats, llenços torts o recolzats en terra... Són gestos deliberats i sistemàtics que busquen un resultat cru i irònic, una ruptura amb la bidimensionalitat del llenç i una immersió en l'espai tridimensional. Estos gestos violents d'autodestrucció de la pintura responen a una intenció per part de l'artista de deslligar-se de la grandiositat de la història de l'art i de la pintura com a mitjà canònic.

17

Carlos Bunga
Construcción pictórica #19r
[Construcció pictòrica #19r]

2016
Fusta, cartó, pintura, cola
180 x 150 x 10 cm
El treball de Carlos Bunga s'inspira en l'entorn arquitectònic que l'envolta i l'intervé a partir de les instal·lacions que fa, però també en la resta de formats que usa (escultura, pintura, dibuix, performance o vídeo). El procés propi de la creació és visible en tota l'obra de l'artista, que habitualment usa materials quotidians i humils per a investigar la interrelació de tota una sèrie de binomis: construir-destruir, fer-refer, micro-macro, investigació-conclusió. El resultat són obres aparentment delicades, que partixen d'un estudi de la combinació de color i materialitat i que emfatitzen, alhora, la performativitat de l'acte creatiu.

18

Pedro Cabrita Reis
Les Verts #2 [Els verds #2]

2012
Acrílic sobre tela
171,5 x 121,5 x 13,5 cm
Pedro Cabrita despulla les obres d'allò real per a arribar a una abstracció que pretén sintetitzar des de la materialització del temps fins a la reestructuració de l'espai. A partir de materials de construcció o objectes «trobats», Cabrita revela la matèria més que la pintura o l'estructura més que l'escultura. En les sèries *Les Bleus* i *Les Verts*, l'artista treballa sobre la base de cartells publicitaris –competidors, a juí seu, de la pintura– que cobrix d'una capa d'acrílic que ocupa el llenç; deixa a la vista, no obstant això, una franja de lli. El marc es compon de tanques publicitàries de metall i vidre.

19

Fernanda Fragateiro
Muro

2017
160 blocs massissos de formigó prefabricat rosa
Dimensions variables
Cortesia de l'artista / Galeria Filomena Soares (Lisboa)
Les referències a l'arquitectura de l'artista són visibles en la peça *Muro*, una paret de rajola de formigó construïda de manera sòlida en l'espai, que no obstant això es destrueix deliberadament en el centre. La peça va ser pensada com una ruïna en diàleg amb *Indeterminate Façade Building* (Edifici de frontera indeterminada), obra de 1975 del grup SITE (*Sculpture in the Environment*).